

TECHNIKA ROLNICZA	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-86
	Baterie klatek dla drobiu System zadawania paszy Wymagania	1974-02
		Grupa katalogowa 0495

BN-86/1974-02 (eqv CT CƏB 4465-83)

PRZEDMOWA

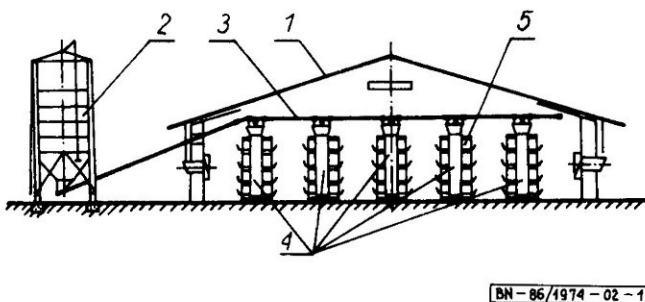
Norma BN-86/1974-02 jest tłumaczeniem normy międzynarodowej CT CƏB 4465-83. W przypadkach spornych rozstrzygający jest tekst oryginalny normy RWPG.

Przedmowa oraz Informacje dodatkowe stanowią krajowe uzupełnienie treści normy międzynarodowej CT CƏB 4465-83

NORMA MIĘDZYNARODOWA CT CƏB 4465-83

Niniejsza norma dotyczy systemu żywienia w jedno- i wielopiętrowych bateriach klatek dla drobiu i obejmuje wymagania techniczne (rys. 1).

Norma ta nie dotyczy systemów zadawania paszy w bateriach dla drobiu wodnego.

BN-86/1974-02-1

Rys. 1

1 — kurnik, 2 — silos paszowy, 3 — paszociąg, 4 — system podawania paszy, 5 — rzędy klatek

1.1. System żywienia może być stacjonarny (rys. 2) i przenośny (rys. 3).

1.2. Proces zadawania paszy powinien być zmechanizowany lub zautomatyzowany.

1.3. System zadawania paszy powinien zapewniać potrzeby pokarmowe całego поголовья drobiu. System powinien dawać możliwość zadawania różnych rodzajów pasz suchych na całej długości baterii i na wszystkich piętrach. Rozdrobnienie paszy powinno być minimalne.

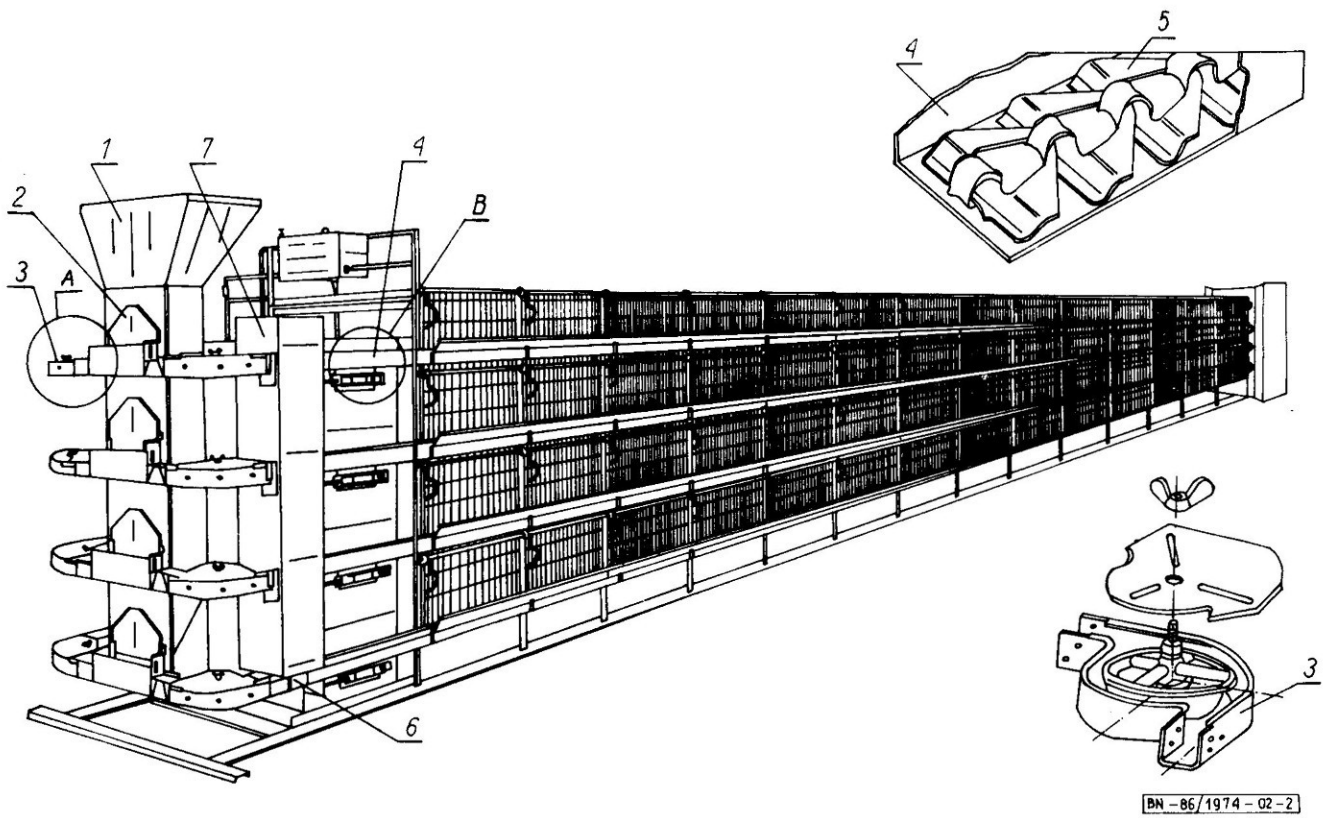
1.4. Konstrukcja systemu zadawania pasz nie powinna powodować urazów drobiu i powinna zapewniać wygodę jego czyszczenia z pozostałości pasz.

1.5. W trakcie zadawania paszy niedopuszczalne jest zwiększenie zapylenia w kurniku.

1.6. Części i zespoły systemu zadawania paszy powinny być zabezpieczone przed korozją w środowisku kurnika i działaniem preparatów dezynfekcyjnych.

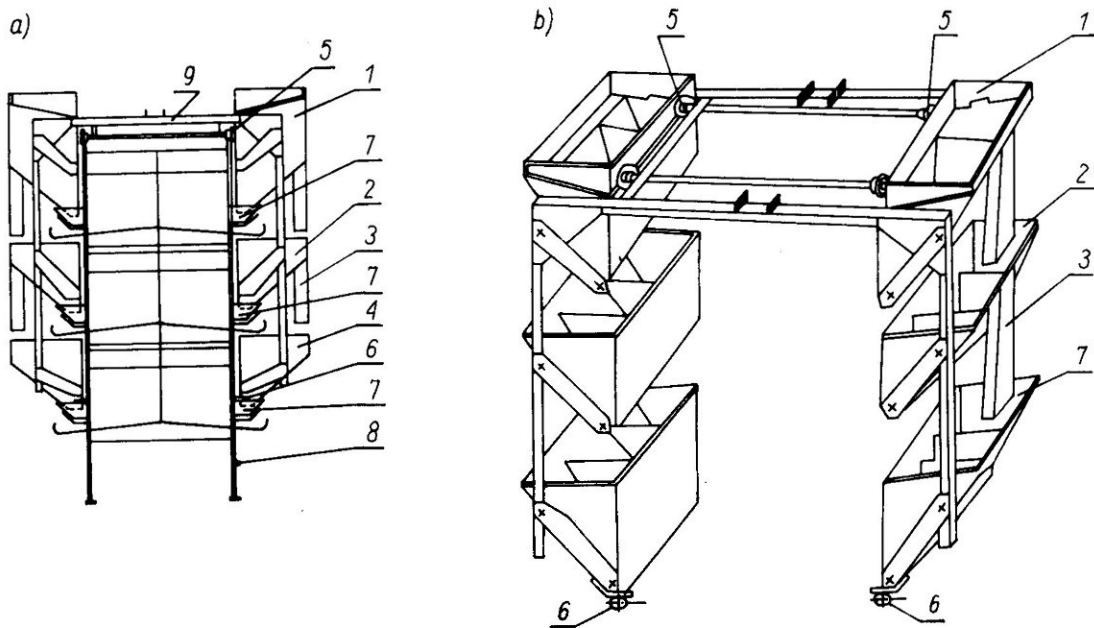
1.7. System żywienia musi odpowiadać wymaganiom sanitarno-weterynaryjnym.

Zgłoszona przez Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa dnia 8 października 1986 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1987 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 16/1986, poz. 33)

Rys. 2

1 — zbiornik na paszę, 2 — regulator wysokości podawania (warstwy) paszy, 3 — urządzenie powrotne, 4 — rynienka paszowa, 5 — łańcuch karmnika, 6 — złączka rynienki paszowej, 7 — napęd

Rys. 3

a) przekrój (rzut) poprzeczny systemu, b) wózek paszowy 1, 2, 4 — zbiorniki do przyjęcia i zadawania paszy, 3 — kanał (rura) spustowy, 5 — koło, 6 — koło prowadzące, 7 — korytka paszowe

2. WYMAGANIA DOTYCZĄCE ZESPOŁÓW SYSTEMU ŻYWIENIA

2.1. Konstrukcja stacjonarnego zbiornika do paszy powinna zapewniać:

- napełnienie paszą elementów systemu żywienia zgodne z programem,
- zgodność pomiędzy dostarczaniem a rozchodem paszy, tj. ciągły proces podawania paszy,
- swobodny spływ paszy.

2.2. Jeden ze zbiorników systemu zadawania paszy powinien być zaopatrzony w urządzenie sygnalizujące graniczne poziomy paszy.

2.3. Regulator warstwy paszy powinien zapewniać jej zadawanie zgodnie z programem.

2.4. Napęd powinien gwarantować zmianę kierunku ruchu łańcucha paszowego w położeniu poziomym, a także jego przyleganie do dna korytka. Niedopuszczalne jest zaklinowywanie się karmą łańcucha. Konstrukcja napędu powrotnego powinna umożliwiać jego mocowanie do rynienki paszowej.

2.5. Konstrukcja i usytuowanie korytka paszowego powinny umożliwiać swobodny dostęp do paszy, a także zapobiegać jej rozsypywaniu i sklejanemu.

2.6. Korytka paszowe powinny być w łatwy sposób łączone między sobą, a także z napędem za pomocą złączek.

2.7. Korytka paszowe powinny mieć sekcje czyszczące lub inne urządzenia oczyszczające je z resztek paszy.

2.8. Złączki korytek paszowych muszą zapewniać mocowanie korytek paszowych i ich szybką wymianę w trakcie montażu i eksploatacji.

2.9. Stacjonarne urządzenia do zadawania paszy mogą być różnego typu: łańcuch paszowy, przenośnik linowo-tarczowy, śrubowy lub spiralny. Dopuszczalne są również inne konstrukcje.

2.10. Ciężno przenośnika łańcuchowego powinno być wykonane ze stali odpornej na ścieranie i powinno poruszać się w korytku bez zaklinowywania się.

2.11. Ciężno przenośnika łańcuchowego i linowo-tarczowego powinno mieć możliwość regulacji jego długości w trakcie eksploatacji.

2.12. Umocowanie tarczek transportujących na przenośniku linowo-tarczowym powinno być sztywne. Przemieszczanie się tarczek na linie względem siebie jest niedopuszczalne.

2.13. Obudowa i części transportujące przenośników śrubowych składające się z wielu części powinny być zmontowane na całej długości rzędu klatek za pomocą złączek.

2.14. Linowo-tarczowe i śrubowe przenośniki paszowe powinny być wyposażone w:

- kratkę ochronną przysłaniającą otwór wysypowy, zabezpieczającą elementy transportujące i przewody przed wpadaniem twardych przedmiotów,

- urządzenie do automatycznego wyłączania systemu zadawania paszy w przypadku nadmiaru paszy; elementy robocze urządzenia powinny pracować bez zakłóceń,

- urządzenie wyłączające napęd po zakończeniu procesu zadawania paszy i włączające ponownie zgodnie z ustalonym programem.

2.15. Zbiornik do magazynowania pasz w urządzeniach przenośnych do zadawania paszy powinien zapewniać napełnianie paszą sypką, lecz nie powodować przesypania się karmy.

2.16. Zbiorniki do zadawania paszy w przenośnym urządzeniu karmiącym powinny zapewniać podawanie paszy zgodnie z założonym programem oraz powinny być wyposażone w regulator poziomu wysypywanej karmy. Niedopuszczalne jest zawieszanie się w nich paszy.

2.17. Przewody łączące zbiorniki przenośnych urządzeń do zadawania paszy powinny zapewniać grawitacyjne napełnianie zbiorników do przewidzianej wysokości.

2.18. Wózek przenośnych urządzeń do zadawania paszy, w którym umieszczone są zbiorniki, powinien poruszać się płynnie z ustaloną prędkością. Wózek powinien poruszać się po prowadnicy zamontowanej na rzędach klatek.

2.19. Napęd systemu zadawania paszy powinien być zasilany prądem o napięciu znamionowym 220/380 V i częstotliwości 50 Hz.

KONIEC NORMY MIĘDZYNARODOWEJ

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Warszawa.

2. Tytuł oryginału СТ СЭВ 4465-83 Клеточные батареи для

содержания птицы. Система кормораздачи. Технические требования.

3. Autorzy projektu normy — praca zbiorowa, Instytut Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, Warszawa.